

Arrest

nr. 70 524 van 23 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VAN BELLINGEN, die loco advocaat S. STEVENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 10 januari 2010, verklaart er zich op 11 januari 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 28 juli 2011, verstuurd op 28 juli 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en uit het dorp Guidarro in het district Khewa in de provincie Nangarhar afkomstig te zijn. U bent Pasjtoen en soennitisch moslim. U bent een nomade en zorgde voor het vee. Uw vader was een groepsleider bij commandant Said Mohammad Pahlawan bij de partij ‘Mahaze Mili’. Zeven jaar geleden werd hij door de taliban vermoord in Tora Bora. Vier jaar geleden werd uw broer door hen vermoord toen hij op vakantie was in Afghanistan. Hij studeerde in Pakistan en kwam enkel tijdens de vakanties terug naar Afghanistan. U was op dat ogenblik bij familie in

Pakistan toen u dit nieuws vernam. Uw broer werd door de taliban gedood omdat hij geweigerd had om zich bij hen aan te sluiten. Een jaar na de dood van uw broer kreeg u dreigbrieven waarin stond dat u zich bij de taliban moest aansluiten. U verklaarde dat de taliban wilden dat uw broer en u zich bij hen aansloten omwille van het verleden van uw vader. Aangezien uw vader veel gevochten had, gingen ze ervan uit dat jullie ook ervaring zouden hebben in deze materie. Nadat u twee dreigbrieven had ontvangen van de taliban en nadat ze met de dorpsouderen waren gaan praten, besloot u meer dan 3 jaar geleden om het land te verlaten omdat het niet meer veilig was voor u. Vanuit Jalalabad ging u naar Pakistan, vandaar reisde u verder naar Iran en vervolgens naar Griekenland, waar u werd opgepakt. Op 5 mei 2008 werden uw vingerafdrukken in Mytilini genomen. U reisde verder naar Athene waar u ongeveer een jaar en 8 maanden verbleef. U werkte er illegaal. U kwam in contact met een man van Pakistaanse origine die u voor 500 € een paspoort en een vliegticket bezorgde waarmee u België bereikte. U vroeg hier op 11 januari 2010 asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u 8 foto's voor, een getuigenis van enkele dorpschoude en de envelop waarmee deze documenten u per post werden opgestuurd."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker verklaart dat hij de taliban vreest wegens de activiteiten van zijn vader bij de moedjahedien, maar hij kan nagenoeg geen informatie geven over het verleden van zijn vader en over de partij waarvoor zijn vader actief was. Verzoeker legde ook onsamenhangende verklaringen af. Zo verklaarde hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn broer werd meegenomen door de taliban en dat hij sneuvelde tijdens gevechten in Ghazi Abad, terwijl hij tijdens het gehoor op het CGVS het vermoeden uitte dat zijn broer door de taliban werd vermoord omdat hij weigerde zich bij hen aan te sluiten en mee te gaan vechten. Het is ook zeer opmerkelijk dat verzoeker ondanks zijn enorme vrees voor de taliban toch nog jaren in hetzelfde dorp bleef wonen, hoewel hij de mogelijkheid had om zich elders bij familie te vestigen en zo aan de aandacht van de taliban te ontkomen. Verder meent het CGVS dat verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in de stad Kaboel. Verzoekers oom woont daar immers en sinds verzoekers vertrek uit Afghanistan ook zijn moeder, broers en zussen. Niemand van verzoekers gezin is nog in Nangarhar gevestigd. Het geweld in de stad Kaboel is niet aanhoudend van aard en is eerder gelokaliseerd. De impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt. Op dit ogenblik bestaat er voor burgers in de stad Kaboel dan ook geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen omdat ze de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht schendt. Verzoeker stelt dat hij voldoende bewijsstukken heeft aangebracht en dat zijn verklaringen niet naar waarde zijn geschat. Hij stelt ook dat de commissaris-generaal onvoldoende kennis had van het dossier en dat hij zijn beslissing op basis van een onvolledig dossier heeft genomen.

2.2. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad er op dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

De Raad is verder van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. De Raad sluit zich hiervoor volledig aan bij de motieven van de bestreden beslissing.

De commissaris-generaal heeft immers terecht gesteld dat verzoeker verklaart dat hij de taliban vreest wegens de activiteiten van zijn vader bij de moedjahedien, maar dat hij nagenoeg geen informatie kan geven over het verleden van zijn vader en over de partij waarvoor zijn vader actief was. Verzoeker legde ook onsamenhangende verklaringen af. Zo verklaarde hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn

broer werd meegenomen door de taliban en dat hij sneuvelde tijdens gevechten in Ghazi Abad, terwijl hij tijdens het gehoor op het CGVS het vermoeden uitte dat zijn broer door de taliban werd vermoord omdat hij weigerde zich bij hen aan te sluiten en mee te gaan vechten. Het is ook zeer opmerkelijk dat verzoeker ondanks zijn enorme vrees voor de taliban toch nog jaren in hetzelfde dorp bleef wonen, hoewel hij de mogelijkheid had om zich elders bij familie te vestigen en zo aan de aandacht van de taliban te ontkomen.

De commissaris-generaal heeft ook terecht geoordeeld dat verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in de stad Kaboel. Verzoekers oom woont daar immers en sinds verzoekers vertrek uit Afghanistan ook zijn moeder, broers en zussen. Niemand van verzoekers gezin is nog in Nangarhar gevestigd. Het geweld in de stad Kaboel is niet aanhoudend van aard en is eerder gelokaliseerd. De impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt. Op dit ogenblik bestaat er voor burgers in de stad Kaboel dan ook geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict overeenkomstig de bepalingen van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist deze vaststellingen niet *in concreto*. Hij stelt in zijn verzoekschrift weliswaar dat hij voldoende bewijsstukken heeft aangebracht en dat zijn verklaringen niet naar waarde zijn geschat, maar hij verduidelijkt niet om welke bewijsstukken of verklaringen het gaat.

Verzoeker brengt ten slotte nog een krantenartikel en een identiteitsdocument bij. Daargelaten de vaststelling dat deze stukken niet vergezeld van een voor eensluidende verklaarde vertaling zoals voorgeschreven door artikel 8 PR RvV betreffen het slechts fotokopieën waar om reden dat deze gemakkelijk te fabriceren zijn door eenvoudig knip- en plakwerk, geen bewijswaarde kan worden aan gehecht.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER